

ikke kan give aldeles overtydende Grunde for det Madsatte. Senere hen kom den ærede Rigsdagsmand ogsaa paa bedre Tanker, og han erindrede da, at der var Tale, ikke om at give Materiale, men om at fremsætte Principer; han sagde nemlig, at han ogsaa meente, at vi kunde opstille nogle Principer — saavidt jeg forstod ham, i Resolutionsform — men, spøiede han til: man skulde ikke slaae noget fast. Hvis jeg skulde sige noget Høitideligt, vilde jeg netop sige: at dette vilde forekomme mig „uærdigt“ for Rigsdagen. Jeg kan godt forstaae, at man ofte kan indføre en Bestemmelse i en Lov, som man dog ikke vil „slaae fast“, fordi man erkjender den for ikke aldeles principmæssig, men som man for Diebstillet ikke kan komme bort fra; men at udtale og fremsætte Principer, uden at ville have dem slaaede fast, kun som Noget, hvorfra man atter kan komme bort, kan jeg paa ingen Maade billige. — Den ærede Rigsdagsmand sagde endvidere, at det ogsaa var uærdigt for Rigsdagen at behandle Lovforslaget alene, for at give Medlemmerne en Art privat Underviisning; det har jeg heller ikke sagt. Jeg har ikke talt om, at man skulde behandle det alene af den Grund, men fremhævede, hvad der ganske vist ogsaa kan komme i Betragtning, at flere Medlemmer ved Behandlingen af Loven vilde kunne faae Indsigt i de Principspørgsmaal, som her foreligge, forinden disse Principer vilde kunne fremkomme her ved Regjeringens Forslag; thi jeg haaber bestandigt, at det vil blive Regjeringens Forslag, vi endelig komme til at vedtage. At tage et saadant Hensyn til Medlemmerne kan jeg fremdeles ikke ansee for uærdigt; thi i saa Fald er enhver Behandling af Forslag i Comiteer uærdigt, og saa ere Afdelingerne, som jo oprindeligt bleve indførte for at meddele Medlemmerne en nærmere Indsigt i de forelagte Lovforslag, ogsaa uærdige.

Jeg skal nu blot tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger imod den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage); den ene er med Hensyn til de af ham meddelte statistiske Oplysninger, angaaende hvilke Forbrydelser der efter hans Forslag vilde komme ind under Nævningeretten. Jeg skal i denne

Henseende bemærke, at den aldeles overveieude Deel af de Forbrydelser, som ere blevne straffede med Bænd og Brød, have været saadanne, for hvilke Straffens Maximum er bestemt at kunne gaae over Bænd og Brød, og den overveieude Deel af saadanne Sager vil saaledes falde under Nævningeretten. En anden Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand, som giver mig Anledning til nogle Ytringer, er den, der faldt forleden Dag, nemlig, at det ikke ved Nævningeretens Indførelse væsentlig kommer an paa at have en Straffelovbog, der var god; thi England havde en barbarisk Straffelovbog og Frankrig havde en udmærket, og dog var Surhyen alt Andet, end anseet i Frankrig, hvorimod den var lovpriist i England. Den ærede Rigsdagsmand for Njøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) har allerede viist, at denne Slutning ikke er holdbar, og jeg skal blot tillade mig med et Par Ord at antyde, at heller ikke Præmisserne ere rigtige for Frankrigs Vedkommende; thi Frankrig har ganske vist en udmærket Straffelovbog, forsaavidt angaaer Forbrydernes Udsøndring og Classification og Betegnelsen af de Momenter, der bør have Indflydelse paa Strafbarheden; men med Hensyn til Straffebestemmelserne er den paa ingen Maade udmærket, den er meget for streng, og netop denne Strenghed har medvirket til Uviljen mod Surhyerne i Frankrig; thi den har ført baade til de hyppige Frisindelser og, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) bemærkede, til Anvendelse af „circonstances atténuantes“, formildende Omstændigheder, der som angivet kunne medføre en Nedsættelse af Straffetiden med en Tredeleel. Det er Noget, jeg har seet udehøvet i den Strid, der stadig føres i Frankrig om Indskrænkning af Surhyens Omraade, og Indvendingen vendes imod selve Institutionen. Saaledes blev der i 1850 af 7000 Anklagede kun 2000 dømt, 2500 aldeles frifundne og 2500 dømt under formildende Omstændigheder.

Klein: Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) tog af et „Hør“, der faldt, efterat han havde talt om forskjellige Ting, der syntes at ligge Gjenstanden for nærværende Sags Behandling noget